

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Alienatione Rervm Ecclesiae, & earumdem reparatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

CAP. XV. *Item Lucius tertius.*

Super re
sacra trans-
igi non po-
teft.

Quoniam ex plenitudine potestatis, &c. super eo quod quaesisti, vtrum super ecclesiastico beneficio in litigium deducto, possit fieri transactio, tale damus responsum: sicut iam pridem, si bene meminimus, alii non absimile quaerenti dedimus responsum, quod secundum formam transactionibus adscriptam, super re sacra litigiosa minime transigi potest. Res * ergo sacra, vt possideatur aliquo dato, vel promisso, vel retento, speciem habere non immerito credimus simoniae. Alias autem gratis & amicabiliter inter se litigantes componere, sacris Canonibus non ducimus obuiare.

PARS
XXIX.

DE ALIENATIONE RERVM
ECCLESIAE, ET DE EARVMDEM
recuperatione.

CAP. I.

Alexander III. Exoniensi episcopo.*

Ex praesentium latoris insinuatione accepimus, quod Alexander quondam sacerdos ecclesiae dictae Offetolon, calicem quemdam argenteum, & medietatem vnius breuiarii eiusdem ecclesiae pro sua necessitate pignori obligavit, & ea, morte praeventus, minime recolligit. Vnde quia indignum est, vt eiusdem ecclesiae res suae, & praesertim, quae sacris ministeriis deputatae sunt, taliter debeant deperire, fraternitati tuae, &c. quatenus si verum est quod asseritur, filium eius V. qui ex successione eius, ipse patrimonii ius dicitur obtinere, moneas diligenter & compellas, vt res ipsas pignoras recolligat, & eas ecclesiae restauret: quod si facere noluerit, eum vinculo anathematis non differas coercere.

CAP. II.

Idem eidem. Pars capituli; Ad aures. supra de sponsis.

De his qui parochiales tenent ecclesias, fraternitati tuae taliter duximus respondendum, quod ad reparationem & institutionem ecclesiarum cogi debent, cum opus fuerit,
de bo-

ANNO CHRISTI 1179. de bonis quæ ipsius sunt, conferre, si eis supersunt, vt eorum exemplo ceteri inuidentur.

CAP. III. *Idem.*

Ceterum si abbatem tuæ diocesis donationem cum priore & quibusdam de conuentu suo facere contigerit, & pars conuentus postea reclamauerit, datæ rei quantitas & illius terræ consuetudo, quæ tamen sacris Canonibus manifeste non obuiet, est diligentius attendenda, & secundum hoc est donum ratum vel irritum iudicandum. Verum cum alicui ecclesiæ possessio quælibet, interposita conditione, donatur, non potest a donatore donum postea reuocari, nisi forte tali sit conditione collocata, quod ea cessante possessio reuocari debeat.

CAP. IV. *Idem V Vigorniensis episcopo.*

Illas vero terras, quæ de siluis extirpatæ, sunt arabiles factæ, eius hereditario iure sub annuo censu poteris concedere tenendas, a quibus ipsas suorum vel parentum suorum labore constiterit fuisse extirpatas, nisi forte aliis possint ad maiorem ecclesiæ vtilitatem cum eodem honore & labore conferri.

CAP. V. *Idem Panormitano archiepiscopo.*

Quia tua nos duxit prudentia consulendos, vtrum clerici scholares de rebus mobilibus, aut immobilibus possint condere testamentum, consultationi tuæ respondemus, quod licet de his quæ paternæ successionis & cognationis intuitu aut de artificio sunt adepti, siue dono consanguineorum aut amicorum suorum, non habito respectu ad ecclesiam, perueniunt ad ipsos, libere disporre valeant, de his tamen quæ de consideratione ecclesiastica perceperunt, nullum de iure possunt facere testamentum.

CAP. VI. *Idem Salernitano episcopo.*

Ad hæc licet consuetudo illa non sit rationi consona, secundum quam clericus, si a Kalendis Martii vsque ad Kalendas Nouembris decesserit, totum fructum beneficii, quem deberet anno illo percipere, pro voluntate sua

Pars capituli supra, de clericis matrimonio copulatis.

Concil. Tom. 27.

Oooo

largitur: quia tamen in multis ecclesiis obseruatur, satis eam in archiepiscopatu tuo poteris tolerare, præsertim si clericus in decessu suo grauetur debitis. Et illud est omnino rationi contrarium, vt vnus clericus in vna vel in diuersis ecclesiis archidiaconatum & cantoriam vel decanatum obtineat, cum singula officia quæ sunt in ecclesiis, assiduitatem exigant * præstari.

CAP. VII. *Idem.*

Ecclesiam
iure mino-
rum seruari
illæsam.

De possessionibus autem, laicis sub modico censu concessis, nouerit tua fraternitas, quod si læsa ecclesia est & manifestum appareat detrimentum ipsius, cum eius conditionem deteriore facere non licuerit, & ecclesia iure minorum semper debeat illæsa conseruari, quæ in damnum ipsius constiterit, ad ipsius proprietatemque redire conuenit. Prouidendum est tamen, ne si forte colonus possessiones illas expensis ac suo labore fecerit meliores, sumptibus, quos bono animo fecerit, debeat defraudari.

CAP. VIII. *Idem Cenomanensi episcopo.*

Ad hoc præsentibus tibi literis innotescat, quod clerici de mobilibus quæ per ecclesias sunt adepti, de iure * restau-
rari non possunt, viuentes tamen & sui compotes moderate valent aliqua de bonis ipsis, non ratione * tementi, sed
intuitu eleemosynæ * erogare, in ægritudine etiam con-
stituti.

CAP. IX.

Idem decano & capitulo Morianensi.

Ad hoc in apostolicæ sedis specula sumus, licet immeriti, Domino disponente, constituti, vt aciem nostræ considerationis ad vniuersas ecclesias extendamus, & earum commodis & profectibus omnino intendamus. Peruenit autem ad audientiam nostram ex parte venerabilis fratris episcopi vestri, quod ipse pro ecclesiæ vestræ necessitatibus magno sit onere debitorum prægrauatus. Vnde quasi vir prouidus & discretus nos obnixè rogauit, vt vos pro eis reddendis sollicitos redderemus. Quia vero decet vos pro vtilitate ecclesiæ & incremento, diligentes &

ANNO
 CHRISTI
 1179.

vigiles existere, dignitati vestræ mandamus, quod si contigerit eundem episcopum ante solutionem debitorum, quæ pro vtilitate & necessitate ecclesiæ sibi commissæ contraxerit, ex hac luce migrare, de rebus qui spectant ad mensam eius, donec alius loco eius substituatur, eadem debita soluere studeatis. Quo substituto, episcopum ad eorumdem debitorum solutionem omnino adducetis, & sicut filius debita patris, ita prælatus sui prædecessoris pro necessitate ecclesiæ contracta tenetur persolvere.

VNI PLVRA BENEFICIA PARS
 XXX.

ECCLESIASTICA NON COMMITTENDA,
 nec vnum inter plures diuidendum: & de in beneficio
 sibi assignato non residentibus.

CAP. I.

Alexander III. Eboracensi archiepiscopo.

RELATIVM est auribus nostris, quod Nicolaus archidiaconus de Bedis, canonicus * Beuianensis ecclesiæ, ita integre & plenarie canonicam iam dictæ ecclesiæ requirit præbendam, sicut & illi qui die noctuque satagunt eidem ecclesiæ deseruire. Super hoc etiam literas nostras se habere proponit. Quia vero hoc indignum & absurdum est, nisi de consuetudine præscriptæ ecclesiæ, hoc possit inquirere: fraternitati tuæ, &c. quatenus eundem archidiaconum diligenter commoneas, quod occasione literarum nostrarum communia ecclesiæ prælibatæ nulla ratione contra consuetudinem & institutionem ipsius ecclesiæ requirere audeat, nisi eidem ecclesiæ in propria persona assidue vel per medietatem vnus anni voluerit deseruire.

CAP. II. *Idem Londoniensi episcopo.*

Cum teneamur ex debito suscepti regiminis prouisioni clericorum intendere tibi & aliis ecclesiasticis prælatis, pro eis scripta nostra dirigimus, & interdum etiam super illorum prouisione, qui aliquod beneficium sufficiens habere noscuntur, dum etiam aliquando ignoramus eos habere aliquod beneficium, pro quibus tibi & aliis ecclesiarum prælatis scribimus, si preces & mandatum nostrum

Concil. Tom. 27.

Oooo ij